

Dvadsaťročná

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

♩ = 152

So sklo - ne - nou hla - vou, so zlo - me - ným srd - com, ja
kaž - dý deň som pred ňou stál a - ko vzác - ny ka - nár v klie - ke, čo
pro - sí po - hľ'a - dom, a - by sa s ním nie - kto as - poň chví - ľu hral. Na
roz - bú - re - nom mo - rí sám byť na lo - di bo - lí, tak
o - ča - mi svoj ma - ják v diaľ - ke hľ'a - dám. Na ho - ri - zon - te pre mňa
no - vé svet - lo ho - rí, na ten sig - nál ja správ - ny smer mám.
S te - bou zno - vu po - zná - vam, o čom som si mys - lel, že sa už
po - znať ne - dá, že lás - ky na sve - te niet, že
kaž - dý svo - ju česť len lac - no pre - dá. *Refrén* Den - ne
strá - cam hla - vu z te - ba a z tvo - jich slov a z tvo - jich

G Dm G

o - čí a z tvo-jich úst, z tvo-jich boz-kov, eš - te

F | 1. G | 2. G

dnes sa mi z nich hla-va to - čí. Den-ne

Znovu začínaš byť život taký, aký byť máš,
 znovu niekoho mám, znovu niekomu patrím,
 ty ma potrebuješ a rada ma máš
 a všetko, čo mi dáš, ja dvakrát ti vrátim.

Nie si vymyslená, máš dve pravé mená,
 k tomu dvadsať rokov, dnes už poslednýkrát,
 už vieš, čo môžeš, už vieš, čo sa nemá,
 máš dvadsať rokov, dnes poslednýkrát.